

З.	рав. им.	рав. им.
Т.	чудомъ, есемъ	чудами, сы, есами
П.	чудѣкъ, еси	чудѣхъ, есехъ

По чудо ся скланятъ: нѣбо, чрѣво, тѣло, кѣло и иѣкои други. Чуда имѧ двойствено множ. чуди, чудове и чудеса, чудесъ, чудесемъ. Око и ухо въ множес. число прѣмѣниуваютъ к на *и*, а *х* на *и* и именительный кончава на *и* ся скланять така: Им. очи очеса, Р. очесъ, Д. очесемъ, В. и З. очеса, Т. очесы ами, П. очесѣхъ. Точно така и ухо, И. уши ушеса и пр.

Дѣтѧ въ единственно число ся склания по телѣ а въ множ. по радость во второ-то склоненіе: рамо освѣнь И., В. и З. един. въ други те падежи ся скланя по имѧ.

Въ третьо-то склоненіе три падежи въ двѣ-те числа сѫ единаквы, тіи сѫ И. В. и З.

Только множеств. число, имѣть слѣдующи-те: устѣ, вратѣ, чреслѣ, рѣслѣ, лѣдвѣ

Слѣдующи-те правила ся относять до вси-те три склоненія:

I. Послѣ буквы-те *и*, *к*, *х* по сегашно-то църковно правописаніе *ы* не ся полага, а ся замѣнява съ *и*, напротивъ това